

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA „Kurjer Zagłębia” kosztuje w Sosnowcu z odnośzeniem rocznie mk. 1200, półrocznie 600, kwartalnie mk. 300, miesięcznie mk. 100. pocztą mk. 115. — Za terminowy druk ogłoszeń, komunikatów i ofiar administracja nie odpowiada.

OGŁOSZENIA. Za jeden wiersz petita lub jego miejsce na I-iej stronie Mk 20 w tekście Mk 30 po tekście reklamy Mk. 15 Zwyczajnie mk. 10. Drobne: 2 Mk. za wyraz dla poszukujących pracy i o rzeczach zgubionych, 5 mk. za wyraz o interesach handlowych i majątkowych, najmniej marek 20. Dla zagranicznych 100% droż.

Adres Redakcji i Administracji: SOSNOWIEC, ulica Dęblińska Nr 1

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC

Administracja otwarta od 9 rano bez przerwy do 2 wiec Władzile i święta od 8 do 10 r.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje interesantów tylko od 11—2 w po. i od 6—7

PRENUMERATE i OGŁOSZENIA przyjmują Kantory własne oraz Księgarnie w Zagłębiu Taw Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i w wy- stkie Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza mk. 5.00 (Na G. Śląsku 30 fen.) SOSNOWIEC wtorek dnia 21 czerwca 1921 roku Nr. 135 Rok XV

Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od Ognia

„SNOP”

założone w roku 1903

ubezpiecza budowle i ruchomości: wiejskie, miejskie i przemysłowe na zasadzie spółdzielczości, zapewniającej Członkom Towarzystwa zwrot zysków, które za cały czas działalności Towarzystwa wykazują przeciętnie 15,69 procent. ZA UBIEGŁY ROK 1919/20 ZWROT PREMJI WYNIÓSŁ 18 PROCENT. Każdy ubezpieczający staje się przez to samo członkiem Towarzystwa i nabywa prawo do udziału — w zyskach.

Reprezentacja w Sosnowcu:

T-wo Przemysłowo Handlowe „OSKARD”

Dęblińska 7.

(Sp. z ogr. odp.)

Dęblińska 7.

Stan naszego przemysłu.

I Borykający się z trudnościami co do surowców i finansowania w nowych warunkach przedsiębiorstw i wprost ze zdumiewającą obniżką waluty i wielu innymi ciężkimi warunkami przemysł nasz w b. Kongresówce daleki jest jeszcze od tych norm, które osiągał przed wojną. Dowodzą tego dane cyfrowe zarówno z okręgu warszawskiego jak i łódzkiego lub białostockiego.

W województwie kieleckim, które nas w danym razie najbardziej interesuje, uruchomiono prawie wszystkie zakłady przed wojenne. Nie zdołano jednak, ogólnie biorąc, osiągnąć nawet pracy dla 50 procent zajętych poprzednio robotników, bo tylko dla 40 pr. maksimum. Co szczególnie, że na przyszłości uruchomieniu większemu stanął brak... opał!

W województwie kieleckim, a więc posiadającym w Zagłębiu! Odczuł to

w pierwszym rzędzie przemysł włókienniczy, ale oczywiście i inne gałęzie.

Zwracaliśmy niejednokrotnie uwagę na — strajki. Odegrały one poważne znaczenie w zatrzymaniu tendencji w uruchamianiu dalszego przemysłu. Szła za tem drożyzna, zmieniały się ceny, zmieniała kalkulacja, z czem się nie zawsze strajkujący liczyli. Dziś niektórzy bardziej wtajemniczeni w stosunki przemysłu mówili nam, że gotowi byłiby nawet zredukować i obecną ilość robotników z powodu ogólnej sytuacji w fabrykach ale tego nie czynią choćby ze względu na samych robotników.

Nie mało przyczyniły się do niechęci uruchomienia fabryk poza ogólnymi koniunkturami gospodarcze mi, które temu nie bardzo sprzyjały i — nasze koleje. Dość przypomnieć sobie, że przecież węgiel wozono — końmi!

Jeżeli w przemyśle włó-

kienniczym zatrudnia się około 40 proc. robotników to nie może się nawet takim proc. pochwalić przemysł metalurgiczny, gdzie zaledwie pracuje 30 proc. robotników w stosunku do ilości przed wojną. Znacznie większe ożywienie wykazuje od poprzednich gałęzi przemysł drzewny, pracujący na wywóz i pociągający za sobą wskutek tego zakładanie tartaków, stolarni, oraz fabryki zabawek i guzików, oraz przemysł chemiczny w gałęziach dystrylujących drzewo. Najgorzej przedstawia się obecnie garbarstwo, przechodzące silne przesilenie z braku skór.

Blizkie kieleckiego Lubelskie może się chwalić co najwyżej sortowniami szczytami, zatrudniającymi około 2000 robotników.

Przemysł cukrowniczy stoi bardzo źle, wyprodukowując zaledwie 10 proc. ilości przedwojennej!

Kilka hut szklanych jako tako funkcjonujących, parę fabryk cykorji i mębli zamyka ruch przemysłowy w lubelskiem, bardzo daleki do przedwojennego.

Tak się przedstawia stan przemysłu w kieleckim i lubelskiem, zobaczymy jak w innych województwach b. Kongresówki, c. d. n. m—ski.

O G. Śląsk.

Nareszcie według „Vos. Zeit” pomiędzy Hoeferelem, a Anglikami doszło do pewnego porozumienia. Opor Hoefera nie co łagodnieje, a pertraktacje z tak zwaną radą Dwunastu, Kom. Międzysojusz. trwają w dalszym ciągu. Rzecz cała obraca się ostatnio o około żądania niemców, aby powstańcy opróżnili Gliwice i Zabrze Rada Dwunastu odnosi się z nieufnością do Komisji Międzysojuszniczej i obietnic, złożonych przez Korfanteego w sprawie pacyfikacji Górnośląska. I kiedy Kom. Międzysojusznicza toczy dalej układy, kiedy prasa francuska podkreśla zupełnie poprawne stanowisko rządu polskiego, zaznaczając, że premier Witos rad by pokojowo sprawę G. Śląska przeprowadzić, dzień niki niemieckie zbyt mocno posadzają rząd polski, jakoby obawiał się zwrotu poglądów francuskich w sprawie G. Śląska, biorąc tutaj za podstawę toczące się układy francusko-niemieckie pomiędzy Loucheurem, a Rathenau, które to układy miały być wynikiem korzystniejszym dla Niemiec i jednocześnie wolać wyjazd misji polskiej do Rzymu w celu porozumienia się z Włochami Briand wyraźnie oświadczył p. Grabskiemu, który w sprawie G. Śląska przyjechał do Paryża, oraz am-

basadorowi Zamojskiemu, że Francja poglądów na sprawę G. Śląska nie zmieniała. Ze tok układów wogóle między Francją, a Niemcami nie był szczęśliwy do wodzi tego oświadczenie Rathenau'a w sprawie robotników co do odbudowy Francji.

Loucheur nie zgodził się na wysyłanie do Niemiec robotników, Niemcy co fają się wobec tego przed zobowiązaniem względem Francji. A jak w tej kwestji tak i z G. Śląskiem zupełnie jest wątpliwe po rozumieniu „Intransigeant” donosi, że w najbliższym czasie zbiorą się rzeczoznawcy Sprzymierzonych państw. Oni też zaważą i na sprawę G. Śląska.

Tymczasem z gen. Le Rondem współpracuje Sir Stuart, aby osiągnięte zostało dość naprężone porozumienie co do G. Śląska między Anglią i Francją. Te układy, mając zresztą sankcję w Londynie, o czym się przez Berlin do wiedział gen Hoefer wplynęły na zmiekczenie buty hakatystów, rozporządzających kilkudziesięciu tysięcy na armją. Ostatnie depesze wskazują, że pomiędzy Francją i Anglią nastąpiło ściślejsze porozumienie co do G. Śląska. Należy się więc spodziewać, że rozstrzygnięcie sprawy górnośląskiej jest blizkie. m—ski.

Odbudowa kraju a reforma walutowa.

Reforma walutowa, która nas ma wybawić z arcypokreślenia, nie przestaje być aktualną i w zasadzie uprawiają wszyscy w ograniczeniu obrotu papierowych znaków pieniężnych drogą wyjścia z obecnego stanu przykrejgo położenia. Objawem najsłabszego godniejszym naszego skolatane go życia gospodarczego nie jest tak bardzo niski stan naszej marki za granicą i analogiczna ocena w kraju własnym,

jak chwiejny kurs. Jeszcze przed niedawnym czasem uznano reformę walutową od wyższej oceny kursowej marki, która by umożliwiła przeprowadzenie korzystnej relacji marki polskiej w stosunku do przyszłej waluty polskiej.

Prawdopodobnie nie da się przeprowadzić koncepcja co dopiero wymianiona, gdy posiadający marki polskie, w pierwszym rzędzie obywatele polscy nie mają pojęcia wielkich strat.

Trudno jest bowiem ustalić kurs naszej waluty papierowej na podstawie oceny kursowej, podlegającej ustawicznemu i częstemu bardzo znacznym zmianom. Pierwszym etapem reformy jest uniknięcie wahań kursowych, a tem samem ustalenie pewnie ściśle określonej wysokości.

Pojawiły się najrozsądniejsze projekty i koncepcje w sprawie reformy walutowej, które ostatecznie nie doszły do skutku, ponieważ nie można, jak to wykazał doświadczenia we własnym kraju i za granicą, tylko rozporządzeniem unormować kursy waluty, wobec tego jest pierwszym poczynaniem w kierunku dewaluacji — ustalenie kursu dewiz.

Wobec piętrzących się trudności ze wszech stron są dwie drogi wskazane: najpierw należy przerwać olbrzymie emisje nowych znaków pieniężnych, a następnie unormować zmienny stosunek marki polskiej do walut wysoko-wartościowych tak że P. K. K. P. zakupywałby mogła np. dolary amerykańskie, oczywiście w wolnym obrocie po pewnej cenie. Zachodzą co prawda wątpliwości, czy się uda wobec biernego bilansu płatniczego ustalić kurs marki przy pewnej wysokości, ponieważ nie wiemy absolutnie, jak się przedstawia bilans płatniczy! Chcąc w sprawie dewaluacji minister skarbu stoi przed zupełnie nowym zagadnieniem, którego nie może rozwiązać ściśle według doświadczeń i przykładów z przeszłości, to jednak stwierdzić należy, że kurs waluty niektórych państw, jak na przykład wczynie niedomagającej Turcji był zawsze stały, ponieważ Turcja uzyskiwała pożyczki zagraniczne na normalnych warunkach.

Z tego należy wnioskować, że kursy wekeli mniej ulegają bierności bilansu, żądań i zobowiązań, jak warunkom kredytu na wyrównanie salda biernego zaciągniętych zobowiązań. W normalnych warunkach należy udzielenie kredytu od możliwości zakupów w kraju, odbierającym kredyt po cenach równych lub też zniżonych. Ostatecznie należy też ustalenie kursu dewaluacji, od wysokości cen towarowych, mających być ustalonymi w obrębie granic własnych.

Rozumie się, że nikt nie godzi się na obecne wygórowane ceny, lecz im niższe jest dewaluacja, tem łatwiejsze jest oprocentowanie olbrzymiego długu państwa.

Uzgodnienie opinii.

WARSZAWA. (włas.) Donoszą tu z Paryża, że Anglja uzgodniła swoje poglądy z Francją co do G. Śląską. Projekt Sforzy upadł, natomiast utrzymuje

się kompromisowy wniosek Curzona na co wpłynęły ustępstwa Francji w polityce wschodniej na rzecz Anglii.

Cały obwód przemysłowy — Polsce.

WARSZAWA. (włas.) Potwierdza się wiadomość z Paryża, że obwód przemysłowy, a mianowicie powiaty: pszczyński, rybnicki

katowicki, zabrzański, gliwicki, tarnowski, lubliniecki, częstochowski i strzelecki mają należeć do Polski.

Wykonanie zobowiązań przez Polaków

BERLIN. Donoszą tu z Opolą, że Polacy na całym froncie się cofnęli.

Wojska Sprzymierzone obsadziły strefę neutralną.

Projekt porozumienia między Rosją, Anglią, a Niemcami

BERLIN. (wl.) „Berliner Tageblatt“ podaje sensacyjną wiadomość, że Krasin podczas swojego pobytu w Berlinie, konferował z delegatami Stinnesa i dośzedł z nimi tem łatwiej do porozumienia, iż grupa Stinnesa działa w zgodzie z pewnymi przemysłowcami angielskimi. Pomiedzy grupą angielskich i niemieckich przemysłowców została zawarta niedawno umowa w sprawie ekonomicznych koncesji, które Rosja sowiecka może dostarczyć w zamian za wyroby przemysłu niemiecko-angielskiego. Obydwie grupy mają pracować w zgodzie z delegacją rosyjską nad ekonomiczną odbudową Rosji

W związku z tem przedstawiono rzekomo Leninowi żądanie, ażeby utworzyć rząd koalicyjny, złożony ze wszystkich rosyjskich partji niemonarchistycznych Lenin ma podobno wyjechać do Londynu na konferencje z rządem angielskim.

Informacje berlińskiego dziennika brzmią sensacyjnie, ale nie są nieprawdopodobne. Wiadomo bowiem że grupa Stinnesa weszła w ścisły kontakt z przedstawicielami wielkiego przemysłu angielskiego dla eksploatacji naturalnych bogactw rosyjskich. Fantastycznym jest tylko żądanie zmiany ustroju sowieckiego.

Nowa ordynacja wyborcza.

WARSZAWA (Tel. wł) Na poniedziałkowym posiedzeniu Rady ministrów referent m. spr. zagran. Rotkowiński przedstawił projekt ordynacji wyborczej do Sejmu.

Wobec zarządzonego na

dzień 30 września spisu ludności Rzplitej, podjęto myśl ustalenia w projekcie ordynacji wyborczej liczby posłów, a nie uzależniania jej od ilości oddanych głosów.

Prasa czeska o zbliżeniu czesko-polskim.

PRAGA. E. E. Urzędowy organ „Czechosłowacka Republika“ komentując wywiad z premierem Witosem zamieszczony w „Rzeczypospolitej“, pisze: Opinia czeska od dnia rozstrzygnięcia kwestji cieszyńskiej spodziewała się podobnego oświadczenia z polskiej strony i oczekiwała, że liczne propozycje wysyłane z Pragi, a mające na celu zbliżenie czesko-

polskie, znajdą przyjazne echo w Warszawie. Z tego powodu powitać należy z zadowoleniem tak ważne oświadczenie jak ostatnie prezydenta Witosa. Premier polski nie myli się jeżeli liczy na to, że rząd czesko-słowacki skorzysta z każdej sposobności, ażeby zacieśnić węzły przyjaźni pomiędzy Pragą a Warszawą.

O stosunki polsko-czeskie.

WARSZAWA (własny). „Rzeczpospolita“ donosi z Pragi: Uwagi p. Witosa w sprawie stosunków czesko-polskich uczynione w rozmowie z p. Strońskim wywołały w prasie czeskiej wielką sensację. Wszystkie dzienniki omawiają tę sprawę. Dr Benesz wrócił z Londynu do Pragi i w

tych dniach ma odpowiedzieć w formie wywiadu w jednym z dzienników na oświadczenie p. prezydenta ministrów Witosa. Przy tej sposobności pisma czeskie donoszą, że Czesi i Włosi czynią obecnie starania, ażeby Polska przyłączyła się do Małej Ententy.

Sprawy polsko-litewskie.

Litwini o konferencji Genewskiej.

WILNO (Orient), Z Kowna donoszą, że wśród tamtejszych kół politycznych litewskich panuje przekonanie, że konferencja genewska będzie już ostatnim etapem sprawy polsko-litewskiej, ponieważ Liga Narodów nie dopuści do takiego obniżenia swego autorytetu, jakim groziłoby nierozwiązanie tej sprawy.

Litwa oczekuje na towary polskie.

WILNO (Orient). „Echo Kowieńskie“ informuje, że na kowieńskim rynku manufaktury panuje obecnie zupełny zastój, oraz że kup-

cy kowieńscy oczekują przywozu towarów z Polski.

„Laisve“ zaprzecza wiadomościom o ofensywie polskiej.

WILNO (Orient). Dziennik litewski „Laisve“ w dniu 14 b.m. stwierdza, że pogłoski o przygotowaniu przez Polskę ofensywy na Litwę są nieuzasadnione.

Konsulat Litewski w Hamburgu.

WILNO (Orient). Rząd kowieński zamierza utworzyć konsulat w Hamburgu. Jako kandydata na konsula pisma litewskie wymieniają Wilejszysa.

53) EUGENJUSZ MORET.

Zaniec Miljardów.

Odzywał życie...

— To sen — rzekła do siebie — tak, teraz noc przeciel. Mój ojciec śpi skokojale, matka spoczywa również obok niego, a mnie Bóg wie co się nie płacze po głowie: oskarżałem ich najulewniej!

Uspokoiła się trochę... u wierzyła w uczciwość rodziców; zaczęła myśleć o pracy jutrzejszej, o wzrastającej miłości dla Margach'a, o przyszłości, rozkoszach życia i klemliwości snu obrzydliwego.

Zamierzyła po chwili udać się do łóżka, dokąd ją wzywało śmiechenie. Spojrzała po raz ostatni dokoła na dwa ciemne rzędy drzew bulwarowych, których sylwetki rysowały się na tle mniej ciemnego nieba...

Nagle wydała okrzyk zgrozy i cwałem prawie wbiegła napowrót do pokoju.

Najwyżej w odległości pię-

nastu kroków dostrzegła dwa cienie: był to jej ojciec i jej matka; dwie istoty, które dały jej życie, teraz ciągnęły po mokrym bruku przez kałużę błota trupa człowieka, którego imię brzmiało w jej uszach, jako wzór uczciwości i prawości bez skazy.

Weszła! — Tu — rzekła Gautrotowa, wskazując próżne miejsce przy kominku, poczem pobiegła zamknąć drzwi i upewnić się, czy rolety zostały zapuszczone.

Gautrot, wpódmiełszy, wypuścił z rąk trupa, którego głowa z głuchym loskotem stuknęła o podłogę.

— Jesteśmy uratowani! — zawołała Gautrotowa, a uśmiech tryumfu błysnął na jej rozświetlonej twarzy.

— A ja wiem, że nie! — odparł Gautrot, wyglądający jak warjat, który przed chwilą porwał krepujące go wiązki i szedł umknąć.

Kilka przechodniów szło po bulwarze; Gautrotowa nakazała mężowi milczenie, a spotkawszy się z obłąkanym i niemym wzrokiem Marceli, odwróciła

się w milczeniu.

Młoda dziewczyna śladła w przeciwnym rogu i bry i nawpółomlała, ale rusza się z miejscem.

— Są już daleko — szepnęła Gautrotowa — teraz nie grozi ci już żadne niebezpieczeństwo; ale dla pewności, będę czuwała przy drzwiach.

— Dobrze — odparł Gautrot, który, potykając się na każdym kroku, abliżył się do Tailbous'a i nachylił się nad jego zwłokami. Stracił równowagę i runął obok trupa. Kto by zobaczył go w tej chwili, mógłby przysiąc, że ma przed sobą dwóch nieboszczyków.

— Człowieku! Przez litości! Odwaga! — zawołała Gautrotowa. Najważniejsze zrobiono, jutro będziemy bogaci!

— Tak, tak — odparł Gautrot wstając i rzucając się z odzieniem chciwości na trupa, w celu rabunku.

Oprócz rany, którą Tailbous musiał otrzymać pomiędzy łopatkami, krew sączyła mu się z otworu na piersiach.

W pośpiechu Gautrot oderwał koszulę przylepioną do tej rany a krew, jeszcze nie zakrzepła, sze-

rokim strumieniem bluznęła w twarz mordercy.

Odskoczył w tył z wyrazem przerażenia i wstrętu.

Z twarzą, oszpeconą krwią swojej ofiary, zataczając się jak pijany, pocął chodźć po ścieżce.

— Trzeba raz przecie skończyć — pomyślał — znowu przechylając się nad ciałem i kładąc ręce na ubrańcu Tailbous'a.

Ale natura odmówiła mu sił do uwiecznienia dzieła.

Dostały konwulsyjnego drżenia wszystkich członków, a ręce były w powietrzu, nie mogąc się uspokoić i przyjść do normalnego stanu.

Napróżno wysiłal się, żeby je utrzymać na ubrańcu trupa. Zeskakiwały z uporem, odrywając i szarpając bezskutecznie ciało ofiary.

Można byłoby wnosić, że jakaś niewidzialna siła magnetyzuje te ręce i smusza je do piekielnego tańca.

Nieszczęśliwy odskoczył naraz i skrzyżował ręce na piersiach.

Kolana ugiwały się pod nim, ciało omdlewało pomimo woli pod wpływem jakiejś nerwo-

wej potęgi, która odbierała mu życie.

Skrzyżowane ręce przylgnęły do piersi tak, że niepodobna mu było je rozsunąć.

Na widok ojca, śmiejącego się szatańskim głosem wśród ciągłych drgań i chwiania konwulsyjnego, na widok ojca dręczonego wyrzutami sumienia Marcelle, dotąd siedząca spokojnie, wydała okrzyk radości i z westchnieniem do Boga zerwała się krzesła, przybiegła do ojca i zawiesiła mu się na szyi.

— Ojczul — zawołała — karek!.. dziękujemy Bogu! O ci powraca miłość córki!..

— Nie, nie! — odparł Gautrot, odpychając ją od siebie — nie! Jam nie godzien twojej ufności! Ty jesteś aniołem, ja... jam zgubiony, zgubiony Łaski, córko moja!

Gautrotowa w zdumieniu opuściła stanowisko obserwacyjne.

— I cóż? Co to znaczy?

zapytała — gracie komedję?

(c. d. n.)

Liga narodów rozpatrzy konflikt polsko-litewski.

GENEWA (EE) Radio Dn: 17 bm. otwarta została sesja Rady Ligi Narodów, które rozpatrzy między innymi konflikt polsko-litewski.

Sprawa Gdańska.

GDANSK „Danziger Neu-este Nachrichten” donoszą:

Na posiedzeniu Rady Ligi Narodów sprawę Gdańską, referować będzie ambasador japoński w Paryżu baron Ish. W posiedze- niu weźmie udział general Hackling. Porządek dzienny obejmuje 10 punktów między innymi sprawę znaną uchwały parlamentu gdańskiego z d. 8 kwietnia br., deklarację wszystkich partii politycznych tego parlamentu, sprawozdanie nad- komisarza Hackinga, oraz złożone przez generalny sekretar- jata Ligi Narodów memorandum. Rozstrzygnięta będą 3 zasadnicze sprawy:

1) ostateczne brzmienie ar- tykułów 5, 41, 44 i 71 konsty- tucji gdańskiej, 2) stanowisko senatorów urzędujących i po 3) upoważnienie Ligi Narodów do zarządzania w każdej chwili od wonego miasta Gdańka wprowadzenia zmian w konsty- tucji w miarę nasuwających się potrzeb.

Lord Curzon w Paryżu

PARYŻ W kołach odyploma- tycznych panuje przekonanie, że wizyta Lorda Curzona w Paryżu jest bezpośrednim następstwem wiedeńskiej konferencji pomiędzy ministrem Loucheurem i d-rem Rathenau- em. Anglja niepokoi się pra- pami zbliżenia francusko-nie- mieckiego, które w ostatnich czasach podejmowały rozmaite kola polityczne. Oczekiwane za- tem należy pewnych ustępstw Anglii w duchu polityki fran- cuskiej i także w sprawie G- Śląska.

Umowa polsko-rumuńska.

WARSZAWA (EE) Radio— Dnia wyjeżdża do Bukareszty delegacja rządu celem ułożenia ostatecznego podpiśnięcia sere- gu umów polsko-rumuńskich. Na czele delegacji stoi wicemi- nister Strassburger.

Rząd Polski zatwierdza przedstawiciela Ukrainy sowieckiej w Warszawie.

WARSZAWA (PAT). Rząd polski na prośbę rządu Ukrai- ny sowieckiej udzielił zgodę na przedstawicielowi Ukrainy so- wieckiej w Warszawie p. Szum- skiemu. — Oprócz p. Szum- skiego należy do przedstawici- elstwa sowiecko-ukraińskiego p. Kurgin jako redca legacyjny i p. Sitak jako pierwszy sekre- tarz poselstwa.

Beznadziejny stan zdrowia Trockiego.

HELSINGFORS (EE) Radio. Z Moskwy donoszą, że lekarz stwierdził u Trockiego raka w oskrzelach. Stan chorego bez- nadziejny.

Drakońskie prawa przeciw- samotnym.

KONSTANTYNOPOL. Par- lament tureckich nacjonalistów (których przywódcą jest Kemal basza), obradujący w mieście Angora, uchwalili, że każdy po 25-tym roku życia obywatel męczyzna będzie musiał pla- cić osobny podatek, równowa-

jący się czwartą częścią jego dochodów. Uzyskane stąd pie- niądze będą obracane na za- siki dla nieramożnych, pragną- cych wstąpić w związki mał- żeńskie. Zaden urzędnik pań- stwowy nie będzie mógł być samotnym. Natomiast żona, a szczególnie ci, którzy mieć bę- dą więcej niż dwie żony, uzy- skują od państwa zapomogi pod postacią darowizny parceli grun- towych, bezprocentowych pożycz- czek, gdy będą zawierali zwią- ki małżeńskie, bezpłatnego wy- chowania dzieci w zakładach rządowych itp. Mężczyźni, któ- rzy wogóle nie będą chcieli się żenić, mogą zostać skazani na więzienie z przymusowymi ro- botami.

Z dnia na dzień.

Papierowych walut fala. Dziwne obęci w nas rozpala. Spekulacja nas pożera. By pomazać ciągle zera, Dnia najmniejsze nawet brzdące Spekulują na tysiące... Marki, franki, liry, leje. Dolary, szterlingów funty, Każdy w lewo prawo sięte, Upuszczając żądzy szpundy... Zysk, zabawa, chęć utycia. Zawracają wszystkim głowy. Zatracaemy rozum zdrowy. — Pośród niezdrowego życia. Żądz brutalnych uosub głody. Gasi dzisiejsi stary, młody. Wśród ogólnej ich dusa nędzy. Lęknie każdy z nich pieniądze!... Lękają nowych zar wciaż zera. Wstrętna, duszna atmosfera Ogarnęła wszystkie sfery!... Aż już dławia te pap ery!...

Es.

Mówią w Sosnowcu...

..że detektyw wyszedł z Za- głębia i że nie mówić o tem i owem, naszych bolączkach świnastewkach i innych rzeczach nie będzie.

Jeżeli tak mówią, to źle mówią..

Detektyw był na.. studiach Zagłębia i, wyczuwając bier- sze się znów do roboty...

A zatem mówią w Sosnow- cu, że wobec bliskiego rozwią- zania Sejmu niektórzy poło- wie z Zagłębia w obawie o utratę mandatów do przysz- lego Sejmu, postanowili mimo to kandydować z ziemi.. Radzy- mińskiej i Pomorskiej i po ci- chu praysposabiają już tam so- bie grunt pod nogami...

Mówią też w Sosnowcu, że pono ma powstać to wielkie pismo „bezpartyjne” do.. ma- łych interesów, tylko, że jakoś z ta gotówką jest kruczo..

Mówią, że wstrzymanie eks- portu żywności a głównie ro- gaceliny i nierogaceliny za gra- nicę oddziało w sposób okrop- ny na naszych pasko-patryotów i że Sosnowiec ogromnie się wzbogacił, bo każde pod- wórze każdego niemal do- mu ma po kilkanaście sztuk trzody, która zdycha z.. nostał- gli za rodzimym chlewem, gdy nasz Magistrat, nie mogąc sprowaćdzić tłuszczów i mięsa często ma nieprzyjemności z wagonami...

A z temi wagonami, które umiśnie sprytnie wędrować ze stacji na stację też nie mały jest ambaras..

Mówią także, że w niektó- rych biurach wojskowych i nie- wojskowych, za kordonem, pa- nowie szefowie w stosunku do swych.. pracowniczek nie zaw- sze umiśnie się z taktem zachow- wać i zapominają, że biuro to nie.. kabaret a na „dytury noc- ne” nie każda szanująca się panna wyrazi awą zgodę.. gdy szef w tyłkach ma nie wodę i gdy szefy takie.. młode...

Mówią, ha, o czym nie mó- wią, ale o tem później powie- prosiąc o acentrowanie pra- cy i łask współpracę. —

Detektyw

KRONIKA.

— Dziennikarze państw nadbałtyckich W tych dniach przedstają do nas dziennikarze państw nadbałtyckich, którzy w przejeździe do Krakowa zwie- dzają Zagłębie (kopalnie, huty, zakłady przemysłowe i tp) Dziennikarze ci w czwartek po dejmowani będą obiadem zor- ganizowanym w parku sieleckim przez dąbrowską Radę Zjazdu Przemysłowców Górni- czych przy udziale przedstawici- elni miast miejscowych władz i pracy miejscowej. Sądźmy, że nasi koledzy po piórze znajdą odpowiednie przyjęcie w Zagłę- biu, którego poznanie wianłamy im ułatwić

— Zamknięcie szczerne granicy. Wczoraj władze granic- ne ranknęły szczerle gra- nicę górnośląską, ograniczając prawie w zupełności ruch gra- niczny. Stało się to na sku- tek przyjazdu na granicę; po stronie śląskiej, komlasi fran- cusko-angielskie, badające, czy rzeczywiście granica po stronie polskiej pilnie strzeżona jest Okazało się, że jest wszystko w porządku. Biliby, według nas jeszcze lepiej, gdyby, mimo ex- oficjo zamkniętej granicy—ży- wność nie przekradala się z Pol- ski do Niemiec.

Dowodzi jej bowiem do Za- głębia nie wolno, ale wywozić paskarzom zagranicę wolaci!

— Do b. wychowawców Wyższ. Szkoły Handlowej. I tatojąca od lat 15 w Warsza- wie Wyższa Szkoła Handlowa (o programie skademii handlo- wych) co roku przysparza kra- jowi wykwalifikowanych i zwłaszcza w dobie obecnej po- trzebnych pracowników, którzy zajmują placówki w instytucjach i zakładach handlowych, prze- myślowych, samorządowych itp Koło byłych wychowawców uczelni powyższej postanowiło na jesień rb. zwołać w War- szawie ogólny zjazd b. wycho- wawców w celu zastawienia re- zultatów ich dotychczasowej działalności oraz w celu nawia- zania bliższych stosunków ko- leżeńskich i zespolenia pracy i działalności na przyszłość. Ko- ledzy, zamieszkujący w Zagłę- biu Dąbrowskiem, proszeni są o możliwe natchmisteowe po- danie swych adresów koledze Bolesławowi Iwanickiemu w Dą- browie Górniczej (biuro Rady Zjazdu przemysłowców górni- czych).

— Czy to prawda? Doz- ta nas wiadomość, która zresz- tą od dłuższego czasu krąży po mieście, że pono Walcownika Miłowicka wraz z hutą „Pusz- kin” za kilkadziesiąt milionów (wymieniają nawet.. 15 miljo- nów?) ma być sprzedana żydom. Czyżby to było prawda? Ile w tej pogłosce słuszności? — moteby nam na to odpowiedział Zarząd Wal- cowni?

— Nominacja Dyrektor Polsk. Krajowej Kasy potyczko- wej w Sosnowcu p. Zdzisław Sitranc mianowany został nie- zależnie od dotychczas zajmo- wanego stanowiska, delegatem Ministerstwa Skarbu dla spraw dewitowych na obszarze Wo- jewództwa Kieleckiego. Nomi- nację powyższą witaemy ze szczerym uznaniem, wierząc, że narazicie kontrola walut będzie przeprowadzona tak jak być powinno.

— Niczem w kinemato- grafie. Jakie są skutki tego, że pociągi towarowe z ładun- kami nie posiadają straży kole- jowej, świadczy wypadek z jed- nym z pociągów w nocy i se

środy na czwartek, o czym nas informują.

Oto, gdy pociąg ten znalazł się pomiędzy stacjami Olkuszem i Miechowem, jadąc wolno, na- gle wdarło się do jednego z wagonów z transportem świni kilku bandytów. Steroryzowa- wszy rewolwerami jednego z przewodników, zloczyncy zdo- łali skrać z wagonu dalsi sztu- ki nierogaceliny i to w czasie biegu pociągu (!).

Gdy reklamowano w tej sprawie u władz kolejowych, te abyły reklamanta w sposób pono bardzo niegrzeczny..

— Znieść tor kolei w mieście! W piątek około godz 6 wiecz. na prz. jeździe kolejow- ym, odcinając toru kolei przy ul. Modrzejewskiej, gdy zbliżał się pociąg manewrujący, rozległ się dźwięk i na tym przechodni- ów, oczekujących na wolne przejście, spadła barjera z tiał- ką, uderzając jedną z pań, sto- jących w pobliżu toru tak sil- nie w głowę, że upadła zemd- dlona.

Dwa dróżnicy, zamiast po- pieszyć poszkodowanej z po- mocą, zaczęli się z tego śmiać do rozpuku. Ofiarą niedbal- twa dróżników zaopiekowali się jacyś przechodnie.

Jest to jeszcze jeden dowód, że odnogę toru kolejowego, przechodzącą przez miasto, na- leży corychle znieść, o czem i- salimy w nr. niedzielnym a o co postarać się wianł Magistrat.

Należałoby też zwrócić uwa- gę dróżnikom, by nie zanied- bywali swych obowiązków i byli w stosunku do ludzi wię- cej kulturalnymi.

— Przemycanie walut ob- cych. W dniu 16 bm. policja V podkom. kontrolując pociąg, odchodzący do Warszawy za- trzymala niejakiego Goldsobia Natana Moczka z Będzina, przy którym znaleziono walizkę z ukrytymi w niej 128000 mkł niemi, jakie usiłował wy- wieźć z Sosnowca, mając ze- zwolenie z Centrali Dawis tyl- ko na przewóz 50000 mkł Róż- nicę w kwocie 78000 mk. skie- rowano do Polsk. Krajow. Kasy Potyczkowskiej celem wymiany.

— Losy polskich jajek W miastach obwodu przemysłowe- go zajętych przez powstańców płaci się za jaja po mk 1 20 fen. i 1 50 fen. za sztukę. We Wrocławiu i Opolu sprzedawa- ne są te same jaja po 5 fen- gów. Pytanie: kto otrzymuje więcej jaj polskich, czy polski obwód przemysłowy, czy też teren zajęty przez Niemców?..

— Amator świni wpadł!.. W dniu 17 bm. Urząd Celny zatrzymał na granicy w Mo- drzejowie górnośląskiej, Jana Mitosza, który za cudzym do- kumentem przewozowym usiło- wał przeprowadzić przez gra- nicę 30 sztuk świń na pasek. Świnie skonfiskowano. Zaku- pił je Magistrat dla ludności miejskiej. Mitosza oddano w ręce władz śląskich.

— Słówko o wódce mono- polowej. Mieszkańcy miasta uskarżają się, że przy wyda- waniu wódki monopolowej 45 proc. napotykają na znaczne trudności, ponieważ akcja wy- maga różnych formalności. Dzi- wi nas natomiast, że wspomina- na wódka monopolowa, która wraz z butelką, jak głosi ety- kieta, kosztuje 133 mk. sprze- dawana jest przez restaurato- rów bez ograniczeń co do ilo- ci butelek, bo nawet po kilka, kilkanaście butelek jednorazo- wo w cenie 300 — 330 mk. Czyżby restauratorowie woli

tak znaczny przydział mono- polowej wódki, że oprócz sprze- dazy na kieliszki, mogą sobie pozwalać na znaczną sprzedaż butelkową, na co nie może pozwolić sobie.. urząd mono- polowy?..

Jeżeli nie mają takiego przy- działu, to skąd się bierze tyle wódki monopolowej u restau- ratorów i tak drogiej?

— Wielka zabawa. W dniu 26 czerwca rb. w niedzie- lę, odbędzie się Wielka zaba- wa w parku sieleckim.

— Czy nie pasczek? Dia- czego w „Cukierni Warszaw- skiej” papierosy fabryki „No- blesse” („Yes”) sprzedawane w cenie mk. 80 za paczkę (20 sztuk), kiedy w sprzedaży ulicznej u chłopców można je dostać w cenie 60 mk., nie m5 więc już o składach tytoniu, gdzie również kosztują taniej. Jeżeli Cukiernia Warszawska robi grzeszność i udogodnienie dla gości, to nie po to, aby dorabiać się specjalnie na.. pa- pirocach, które nabywa nape- wno taniej niż po.. 80 mk.

— W „Zaciszu” koncertu je orkiestra 26 pp. W nr. 133 (sobotnim) „Kurjera”, w notatac- p. t. „Koncerty orkiestry w Zaciszu”, zakradła się omyłka, bowiem koncertująca z wiel- kiem powodzeniem, dobrze zgra- ną orkiestrą jest orkiestra 26 pp., a nie 46 pp., jak omyłko- wo wydrukowano, co niniejszym prostujemy.

— Napad. Na posterunku policji w Zagórzku Konstanty Jarczyński, zam. przy ul. Ostre- że, zameldował, że gdy dn. 15 bm. wieczorem wracał z pracy kopalni „Władysław” w Kili montownie na drodze został na- padnięty przez 2 bandytów. Bandyci przemocą zabrali mu- 3900 mk. i ścignęli z niego marynarkę, poczem w przeciwną stronę zbiegli. Zarządony natychmiastowy pościg przez miejscową policję pozostał bez- wynku.

Doktor

Marja Dzierżanowska

Dąbrowa Górnicza
róg ul. Kr. Jadwigi i Stawkowskiej
choroby kobiece

ordynuje od 8 do 9 rano i od 3 do 7 po południu. 2585

Dr. med. 1966

T. MELODYSTA

choroby wewnętrzne
specjalność: choroby płuc
SOSNOWIEC, Dęblińska 7,
przyjmuje od 9—10 i od 4—6.

Doktor

WASYLI KEKAŁO

(B. Lekarz wenerycznego szpitala w Będzinie).

Choroby weneryczne, skórne i moczopielciowe badanie krwi. Przyjmuje codziennie 12—3 pp. 15—7 wiecz., oprócz świąt. 2620

BĘDZIN, ul. KOLLATAJA 33.

Rysownik budowlany

potrzebny zaraz do Biura Budowlanego E. Kosińskiego w Dąbrowie.

